Република Србија
УПРАВНИ СУД
24 У. 11520/14
23.01.2015. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Гордане Богдановић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судијским помоћником Јеленом Капетановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "V.“ д.о.о. З., ..., део ..., кога заступа пуномоћник Д. П. М., адвокат из Б., …. бр. ..., против тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки Републике Србије, ради поништаја решења број .... од 23.07.2014. године, уз учешће заинтересованог лица "М." д.о.о. Ш., …. бр. ..., у предмету јавне набавке, по одржаној усменој јавној расправи дана 23.01.2015.године, у нејавној седници већа донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ ОДБИЈА**.
II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем у ставу првом диспозитива усвојен је захтев за заштиту права подносиоца захтева "V." д.о.о. Б. (З.) и делимично поништен отворени поступак јавне набавке, обликоване по партијама, добара – медицинска опрема и хируршки инструменти за У. ц., за партију број …., ЈН бр. ….., наручиоца К. ц. С., Б., и то у делу стручне оцене понуда садржане у извештају о стручној оцени понуда број ….. од 02.06.2014. године и доношења одлуке о додели уговора бр. ….. од 02.06.2014. године. У ставу другом диспозитива истог решења обавазан је наручилац К. ц. С., Б., да подносиоцу захтева "V." д.о.о. Б. (З.) надокнади трошкове поступка заштите права у износу од …... динара, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

У тужби поднетој Управном суду дана 05.09.2014. године, преко пуномоћника, тужилац побија законитост оспореног решења због битне повреде правила поступања и погрешне примене материјалног права. Указује да диспозитив оспореног решења није донет у складу са одредбом члана 198. Закона о општем управном поступку, јер се диспозитивом решења решава у односу на предмет поступка у целини, а не делимично у односу на стручну оцену из образложења. Истиче да Закон о јавним набавкама у члану 140. и 141. предвиђа услове које морају да испуњавају председник и чланови комисије, а у списима туженог нема никаквих доказа да чланови комисије испуњавају те услове. Наглашава да је тужени повредио начела Закона о општем управном поступку прописана чланом 8. - начело истине, јер нису утврђене одлучне чињенице од значаја за правилну примену материјалног права, а тиме и нужно начело оцене доказа из члана 10. наведеног закона. Такође, повређена су и начела прописана Законом о јавним

набавкама из члана 9. - начело ефикасности и начело једнакости понуђача из члана 12. наведеног закона. Наводи да су диспозитив и образложење оспореног решења контрадикторни, јер тужени оцењује наводе тужиоца неоснованим а ипак делимично поништава поступак јавне набавке. Сматра да је у спроведеном поступку било нужно ангажовати вештака, будући да се ради о уско стручним знањима електротехничке и медицинске струке, као и да је поступак морао да се води уз одржавање усмене расправе у којој би учествовала сва лица са правним интересом. Указује да је грубо повређена одредба члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку и одредба члана 157. Закона о јавним набавкама. Напомиње да је тужилац домаћа фирма за производњу високе технологије, са преко 25 апарата инсталираних у Републици Србији, а који су предмет ове јавне набавке, са сачињених преко 60 уговора са здравственим установама у земљи, без негативних референци и покривеним сервисом 24 часа непрестано, као и да је учинио најповољнију понуду – 15% повољнију у односу на изабрану, тако да је повређена и одредба члана 85. Закона о јавним набавкама. Истиче да је наручилац понуду тужиоца прогласио неодговарајућом по четири тачке, а тужени орган је узео само једну у разматрање и донео погрешан закључак да тужилац не испуњава захтев из техничких карактеристика у погледу LCD колор монитора осетљивог на додир, улазећи у техничке детаље за које без вештака нема потребно знање. Указује да је тужилац понудио јединствено техничко решење, што ни наручилац није оспорио, а тужена комисија тврди нешто што не одговара истини, а то је да је тужилац понудио R. апарат и T. уређај, који садржи L. колор екран, што је груба неистина. Затим, наглашава да је понуда изабраног понуђача неприхватљива, јер није достављено решење о упису понуђеног апарата у регистар медицинских средстава А.-а, па је оспореним решењем наложено да наручилац провери да ли се упис понуђеног другачијег апарата у регистар А. односи и на овај апарат. Истичући још да је погрешна и одлука у ставу другом диспозитива, јер је тужилац по налогу комисије доплатио таксу за још ….. динара, па је наручилац требало да буде обавезан на плаћање износа од ….. динара, предлаже да суд, након обавезне расправе донесе пресуду којом ће тужбу уважити и поништити оспорено решење. У тужби је истакнут и трошковник за састав тужбе у износу од ….. динара и такса за тужбу по Таксеној тарифи.

Тужени орган у одговору на тужбу истиче да су наводи тужбе неосновани и да у свему остаје при разлозима из образложења оспореног решења. Посебно напомиње да се приликом доношења мериторне одлуке у поступку заштите права примењују одредбе члана 157. став 6. Закона о јавним набавкама, па се не може применити члан 198. Закона о општем управном поступку, на који тужилац у тужби указује, јер се Закон о општем управном поступку примењује само када питања поступка заштите права нису уређена овим законом, сходно члану 148. став 6. Закона о јавним набавкама. Наводи да је неспорно да је тужилац додатно уплатио ….. динара на име таксе за поднети захтев за заштиту права, али да није писменим путем прецизирао да захтева накнаду трошкова и за накнадно уплаћени износ, па је одлука као у ставу другом диспозитива оспореног решења правилно донета и у складу са захтевом тужиоца. Наглашава да су председник и чланови Републичке комисије за заштиту права изабрани одлуком Народне скупштине Републике Србије дана 26.03.2013. године и сматра да тужени није био дужан да у списима предмета посебно доказује да председник и чланови испуњавају услове из члана 140. и 141. Закона о јавним набавкама. Затим, истиче да тужилац неосновано наводи у тужби да је у оспореном решењу неистинито констатовано да је тужилац понудио R. и T. уређај који садржи L. колор екран, јер је то сам тужилац у окриву поднетог захтева за заштиту права констатовао. Такође, неоснована је тврдња тужиоца да је понудио јединствено техничко решење, а што ни наручилац није оспорио, будући да је наручилац одбио, као неодговарајућу, понуду туженог са разлога што понуђено добро не испуњава предвиђену техничку карактеристику под тачком 3.7, где је захтевано да код

понуђеног добра L. колор екран буде интегрисан у конкретно добро, тј. буде саставни део предметног добра. С тим у вези, неосновани су и наводи тужбе да је оспореним решењем повређено материјално право, јер тужени није утврдио чињеницу да је тужилац доставио најповољнију понуду, будући да је предуслов за вредновање понуда путем конкурсном документацијом предвиђеног елемента критеријума "најнижа понуђена цена" тај да је иста претходно оцењена као прихватљива, што овде није случај. Са наведених разлога, детаљно образложених у одговору на тужбу, предлаже да суд одбије тужбу као неосновану.

Заинтересовано лице у одговору на тужбу истиче да је у поступку јавне набавке и у поступку заштите права правилно утврђено да је тужилац понудио добро које не задовољава минималну техничку карактеристику из тачке 3.7 конкурсне документације за ЈН …..., односно да тужилац није понудио добро које има интегрисан L. колор екран поред цеви на плафонском носачу, што је у потпуности оправдан и довољан разлог за одбијање његове понуде као неодговарајуће. Наглашава да је неистинит навод тужбе да заинтересовано лице није доставило решење А.-а, с обзиром да је тужени установио да је неспорно да је изабрани понуђач доставио важеће решење А.-а за понуђени уређај, с тим што је наручиоцу наложено да установи да ли конфигурација стандард Q постоји у оквиру понуђеног медицинског средства. Сматра да је оспорено решење донето у складу са законом, па предлаже да се исто одржи на снази и потврди као правно ваљано.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу дана 23.01.2015. године, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, бр. 111/09), којом је прописано да је усмена јавна расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима.

Усмена расправа је одржана у присуству пуномоћника тужиоца, заступника туженог органа и заступника заинтересованог лица.

Пуномоћник тужиоца у речи на усменој јавној расправи у свему остаје при наводима тужбе и поднеску од 19.01.2015. године, уз који је приложено стручно мишљење Е. факултета, из кога произлази да су наводи тужбе основани. Предлаже да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и тужиоцу накнади трошкове за састав тужбе и поднесак од 19.01.2015.године по ….. динара, за заступање на данашњој расправи у износу од ..... динара и трошкове у висини судске таксе за тужбу и пресуду.

Заступник туженог у речи на усменој јавној расправи остаје при наводима из одговора на тужбу и разлозима датим у образложењу оспореног решења. У вези поднеска од 19.01.2015. године и приложеног стручног мишљења истиче да је то мишљење израђено 29.10.2014. године, а оспорено решење је донето знатно раније 23.07.2014. године, на основу стања у списима и изјашњења наручиоца јавне набавке. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Заступник заинтересованог лица у речи на усменој јавној расправи остаје при наводима из одговора на тужбу, истичући да се Е. факултет не налази на листи вештака код Републичке комисије за заштиту права, и да је то мишљење засновано искључиво на документима које је тужилац доставио, па сматра да се ово стручно мишљење не може узети у обзир приликом одлучивања о основаности тужбе. Такође, наводи да је у извршењу оспореног решења прибављен допунски извештај Агенције за лекове и медицинска средства,

из кога је утврђено да је понуда заинтересованог лица у потпуности одговарајућа. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је по оцени навода тужбе, одговора на тужбу, списа предмета ове управне ствари, као и навода странака изнетих на расправи, нашао да је тужба неоснована.

По оцени суда, правилно је тужени орган одлучио оспореним решењем, налазећи да је наручилац пропустио, а био је дужан, да пре него што оцени понуду изабраног понуђача за партију број 1 прихватљивом, несумњиво утврди да ли се решење А.-а достављено у поменутој понуди односи и на понуђено добро, а самим тим да ли је изабрани понуђач доказао да испуњава услов прописан конкурсном документацијом и одредбама члана 75. став 1. тачка 5. Закона о јавним набавкама. Ово стога што је у конкурсној документацији наручилац предвидео да понуђач мора да достави решење А.-а о упису понуђеног добра у регистар медицинских средстава. Изабрани понуђач је доставио решење А.-а, које се односи на дигитални рентген апарат "C. D. E.", а понуђено добро је "C. D. E.', "тип (конфигурација): standard Q конфигурација".

Управни суд је ценио наводе тужбе да диспозитив оспореног решења није донет у складу са чланом 198. Закона о општем управном поступку, па је нашао да су без утицаја на другачије одлучивање о законитости оспореног решења. Ово стога што је оспорено решење донето на основу Закона о јавним набавкама ("Службени гласник РС", бр.124/12), којим је у члану 157. став 6. тачка 1) прописано да Републичка комисија решењем усваја захтев за заштиту права и, у целини или делимично, поништава поступак јавне набавке, уколико је захтев за заштиту права основан. Како је чланом 148. став 6. истог закона прописано да се на питања поступка заштите права која нису уређена овим законом сходно примењују одредбе закона којим се уређује управни поступак, Управни суд налази да је диспозитив оспореног решења правилан и законит.

Цењени су и наводи тужбе да су диспозитив и образложење оспореног решења контрадикторни, јер тужени оцењује наводе тужиоца неоснованим а ипак делимично поништава поступак јавне набавке, па је Управни суд нашао да су неосновани. Ово стога што је поступак јавне набавке делимично поништен због пропуста наручиоца, наведених у образложењу оспореног решења, на које је и сам тужилац указивао у поднетом захтеву за заштиту права и који се односе на понуду изабраног понуђача, па тиме што су наводи захтева тужиоца оцењени неоснованим не чини диспозитив и образложење оспореног решења контрадикторним.

По оцени суда, неосновани су и наводи тужбе да је грубо повређена одредба члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку и члан 157. Закона о јавним набавкама, јер се из образложења оспореног решења види да је тужени орган оценио наводе захтева за заштиту права, и да је, сагласно члану 157. став 7. Закона о јавним набавкама образложио своју одлуку и наложио наручиоцу да понови фазу стручне оцене понуда за партију број 1, те да у смислу члана 3. став 1. тачка 33. Закона о јавним набавкама, поново испита да ли су достављене понуде прихватљиве (да ли су благовремене, да ли садрже битне недостатке, да ли су одговарајуће, да ли ограничавају и условљавају права наручиоца, као и да ли прелазе износ процењене вредности јавне набавке), с тим што је наручилац посебно дужан да након пријема оспореног решења, а у циљу стварања предуслова за правилну

стручну оцену понуда, писменим путем затражи мишљење од А.-а о томе да ли се решење од 08.08.2011. године, које је достављено у понуди изабраног понуђача, односи и на добро које је тај понуђач понудио у својој понуди.

Цењени су и наводи тужбе да је погрешна и одлука у ставу 2. диспозитива оспореног решења, јер је тужилац по налогу комисије доплатио таксу за још ….. динара и наручилац је требало да буде обавезан на плаћање износа од ….. динара, па је Управни суд нашао да су неосновани, јер се из захтева за заштиту права види да је тужилац тражио накнаду трошкова поступка у износу од ….. динара, тако да је одлука о трошковима правилно донета и у складу са захтевом тужиоца.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Суд је одбио захтев тужиоца за накнаду тршкова управног спора и на основу члана 67. и 74. Закона о управним споровима одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, сходном применом члана 151. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.72/11), с обзиром на успех тужиоца у овој правној ствари.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 23.01.2015. године, 24 У. 11520/14

Записничар
Јелена Капетановић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РС